

KIRKEANALYSE THY OG MORS

Marts 2022

Indhold

Baggrund	3
Måske i elvte time at styrke indsatsen	4
Der er stor opbakning til en indsats for at nå flere mennesker	5
Målgruppen skal være familier, børn/unge og socialt udsatte.	6
Der er gode muligheder for samarbejde om at nå ud til flere mennesker	9
Indsatsen skal handle om livsfællesskab	12
Indsatsen må gerne være nytænkende	16
Indsatsen skal blive et brand	17
Indsatsen forudsætter nye ressourcer	17
Det er svært at trække de unge tilbage til Thy og Mors	19
Der er store lokale forskelle i aktivitetsniveauet	22
Et bud på et projekt	22
Bilag 1: Datagrundlag	25
Bilag 2: Sammenskriv af åbnesvar fra KFUM og KFUK og Indre Mission	27
Bilag 3: Sammenskriv af udvalgte åbne svar fra udsnit af den brede befolkning	29
Bilag 4: Sammenskriv af udvalgte åbne svar fra præster og menighedsrådsformænd i folkekirker	30
Bilag 5: Overblik over kirkelige aktiviteter i området	32

Baggrund

Lemvig Bykirke, Thisted Bykirke og Indre Missions kredsmissionær-udvalg for Thy/Mors har et ønske om at igangsætte et missionsprojekt i Thy og Mors. Inspirationen er kommet fra en missionskonference, Mission2015.dk. I efteråret 2021 var en række nøglepersoner fra bykirkerne og Indre Mission samlet til en dag, hvor der var stor opbakning at tage initiativ til et missionsprojekt. Formålet med en missionsindsats er at række ud til en større del af befolkningen i Thy og Mors med det kristne evangelium. Heri ligger, at flere i befolkningen skal opleve, at de kirkelige fællesskaber har et relevant tilbud til dem, og dermed at det kristne budskab er vedkommende og relevant ind i det liv, folk lever.

Det er ikke på forhånd besluttet, hvori missionsindsatsen skal bestå. Det er, med støtte fra Borgfonden, besluttet at gennemføre en såkaldt kirkeanalyse, som skal være med til at give grundlag for beslutning om

- Hvem missionsindsatsen skal rette sig imod
- I hvilken område missionsindsatsen skal gennemføres
- Hvilke aktiviteter missionsindsatsen skal bestå af
- Hvem der skal involveres i missionsindsatsen.

Kirkeanalysen er gennemført af Evidentia i form af indsamling af oplysninger om kirkelige aktiviteter i området, spørgeskemaundersøgelser, telefoninterviews og et fokusgruppeinterview. I bilag 1 er datagrundlaget nærmere beskrevet.

Det skal indledningsvist understreges, at ordet missionsindsats ikke nødvendigvis er en hensigtsmæssig betegnelse. Flere har i undersøgelsen påpeget, at ordet mission af mange bliver opfattet som at "nogen vil overbevise andre", noget med at trække noget ned over hovedet på andre, og det reagerer mange mennesker negativt på. Det anbefales derfor, at der anvendes andre begreber i praksis – invitations indsats, indsats for livsfællesskab, liv og fællesskab, eller hvad man nu finder ud af.

"Jeg er positiv over for at skabe et event eller et projekt, jeg er ikke så positiv over for at skulle ud at missionere."

Respondent fra KFUM og K

"Vi skal ikke bruge mission, for så skal de mene det samme som os"

Sognepræst

Begreberne kirker og kirkelige fællesskaber benyttes som en fælles betegnelse for folkekirker, valgmenigheder, frimenigheder, frikirker og fællesskaber i Indre Mission (IM) og KFUM og K. Der gøres i rapporten opmærksom på, når der er tale om specifikke kirkelige fællesskaber.

Det er også meget vigtigt at være opmærksom på, at i flere af spørgeskemaundersøgelserne er der meget få besvarelser. I rapporten benytter vi os en del af procenttal for at kunne sammenligne; derfor skal man være meget varsom med at drage for bastante konklusioner, når man sammenligner. Fx har kun 8 ud af 39 præster svaret. Hvis 8 = 100 %, tæller én 13 %, derfor har hver enkelt besvarelse stor betydning for sammenligningerne. Der må med andre ord tages et stort forbehold med hensyn til, om svarene er repræsentative for hele den pågældende gruppe.

Måske i elvte time at styrke indsatsen

Kirkeanalysen har bekræftet initiativgruppens billede af, at der er et stort behov for at gøre en indsats for at tiltrække flere mennesker til de kirkelige fællesskaber. Stort set samtlige IM-kredse består udelukkende af mennesker over 70 år, en del steder kun af mennesker over 77 år. Og der er en meget ringe tilgang af nye IM-venner, så hvis ikke der sker noget nyt må det forventes, at mange IM-kredse forsvinder inden for de kommende 10-15 år.

KFUM og K foreningerne er også meget små. Corona-tiden har medvirket til en reduktion i aktiviteterne. Og de mennesker, der er involveret i KFUM og K er samtidig aktive i mange andre foreningsaktiviteter, så der er ikke overskud til at gøre en ekstra indsats.

Tilsvarende er antallet af kirkegængere i sognekirkerne generelt ret lille. De interviewede præster nævner, at der slet ikke er grundlag for så mange kirker i Thy og på Mors, der ville være gode argumenter for at reducere antallet af kirker og lægge sogne sammen.

"Kirkelivet i Thy er nedadgående, så hvis man skaber andre måder at komme i et kirkeligt fællesskab, vil det være fantastisk"

Respondent fra KFUM og K

"Det kristne er ved at forsvinde ud af bevidstheden, kirken er blevet et serviceorgan"

Respondent fra IM

Der hvor de kirkelige fællesskaber er størst og har den bredeste kontakt med folk, er i de større byer – Lemvig, Thisted og til dels Nykøbing. Det skal siges, at der er stor forskel på, hvor synlig kirkerne er; fx er kirkerne på Mors involveret i mange aktiviteter i samspil med andre aktører.

På baggrund af ovennævnte er det meget aktuelt at gennemføre et projekt, hvor en større del af befolkningen stifter bekendtskab med de kirkelige fællesskaber, og hvor målet er at gøre en større del af befolkningen til en medvirkende og aktiv del af de kirkelige fællesskaber. Udfordringen er at finde ressourcer til at gøre den nødvendige indsats.

Nogle har nævnt, at der er behov for sammenlægninger, både af IM-kredse og af sognekirker, så ressourcerne kan samles og anvendes bedre.

Der er stor opbakning til en indsats for at nå flere mennesker

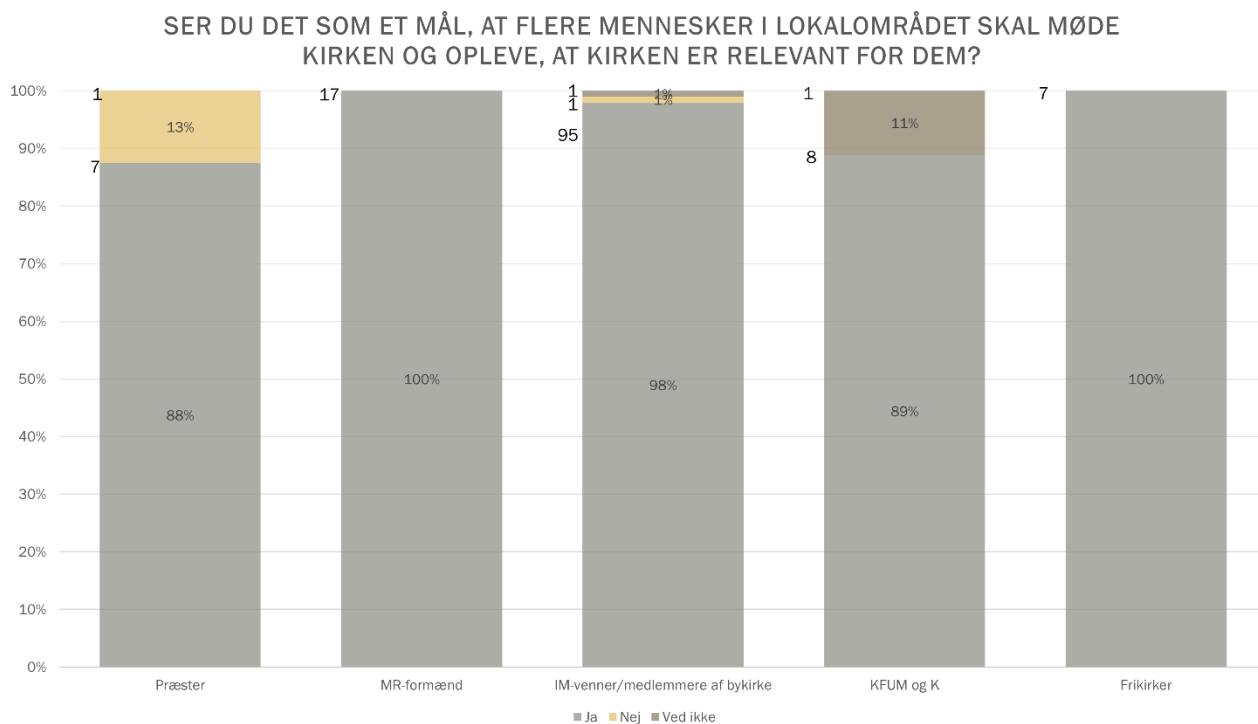
Der er bred opbakning til at en større del af befolkningen i Thy og Mors skal møde de kirkelige fællesskaber og opleve, at kirken er relevant for dem. Når respondenterne har svaret bekræftende på dette spørgsmål kan det godt være, at de ikke forstår kirke ens; nogle har muligvis tænkt kirkelige fællesskaber bredt, andre har formodentlig tænkt specifikt på sognekirken. Men det fælles er, at stort set alle ser det som et mål at få et kirkeligt fællesskab bragt længere ud i befolkningen.

”Helt nødvendigt, hvis man fortsat skal have et kristent virke, skal det altid være åbent – det skal invitere nye. Hvis man ikke gør det, er man ikke længere kirke, og fællesskabet vil dø.”

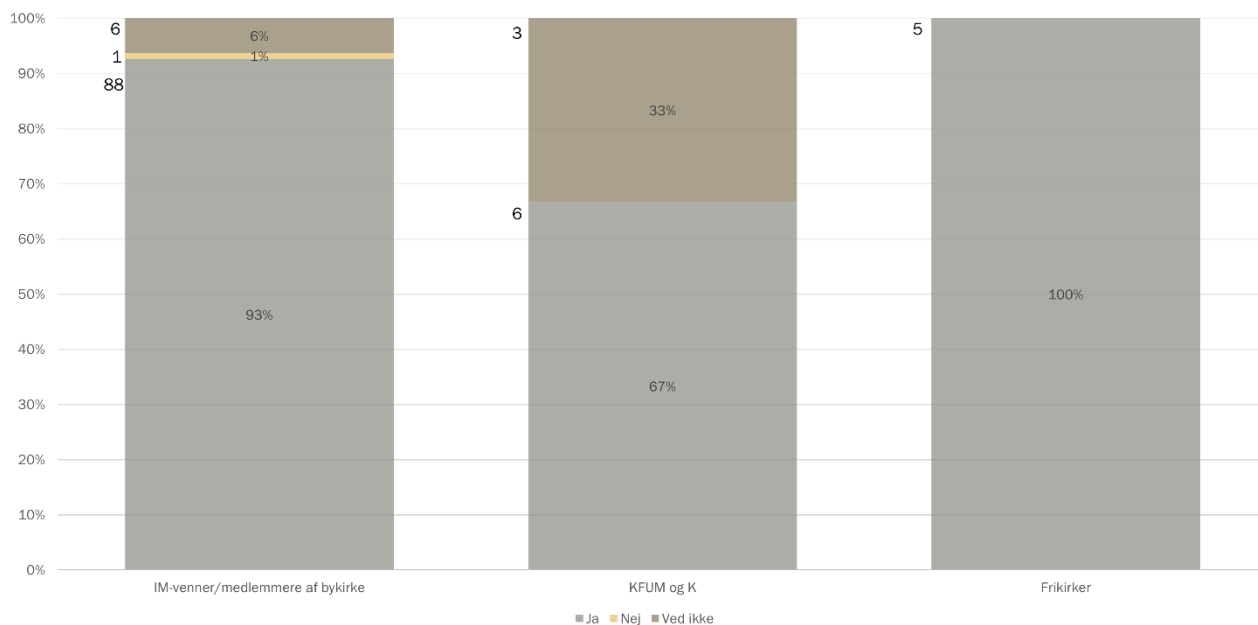
Respondent fra frimenighed

Medarbejdere og MR-formænd i sognekirkerne er blevet spurgt til, om de ser det som et mål, at flere mennesker skal møde kirken og opleve, at kirken er relevant for dem. De er ikke blevet spurgt direkte til holdningen til en missionsindsats, men de er blevet spurgt til, hvem de kunne forestille at samarbejde med og om hvad.

Respondenterne fra IM, KFUM og K, fri- og valgmenighed, og frikirker er blevet spurgt mere direkte til holdningen til et missionsprojekt.

BAKKER DU OP OM, AT DER GØRES EN STØRRE MISSIONSINDSATS FRA KIRKER OG KIRKELIGE ORGANISATIONER FOR AT FLERE MENNESKER I THY-MORS MØDER KIRKEN/KRISTENDOMMEN?

Samtidig med at der er stor enighed i, at flere mennesker skal møde de kristne fællesskaber, og at der er behov for en særlig indsats, er det også en gennemgående kommentar, at man har svært ved at se, hvor ressourcerne skal komme fra. En anden gennemgående kommentar er, at en indsats vil kræve nytænkning, men man har ingen ideer om, hvad det skal være. Det er en udbredt holdning, at der skal nytænkning til, men mange giver udtryk for, at de mangler kreative ideer til, hvad man kan gøre. Mere om dette i et senere afsnit.

”Man skal lave noget nyt, for de kommer ikke i det eksisterende”

Respondent fra KFUM og K

Målgruppen skal være familier, børn/unge og socialt udsatte.

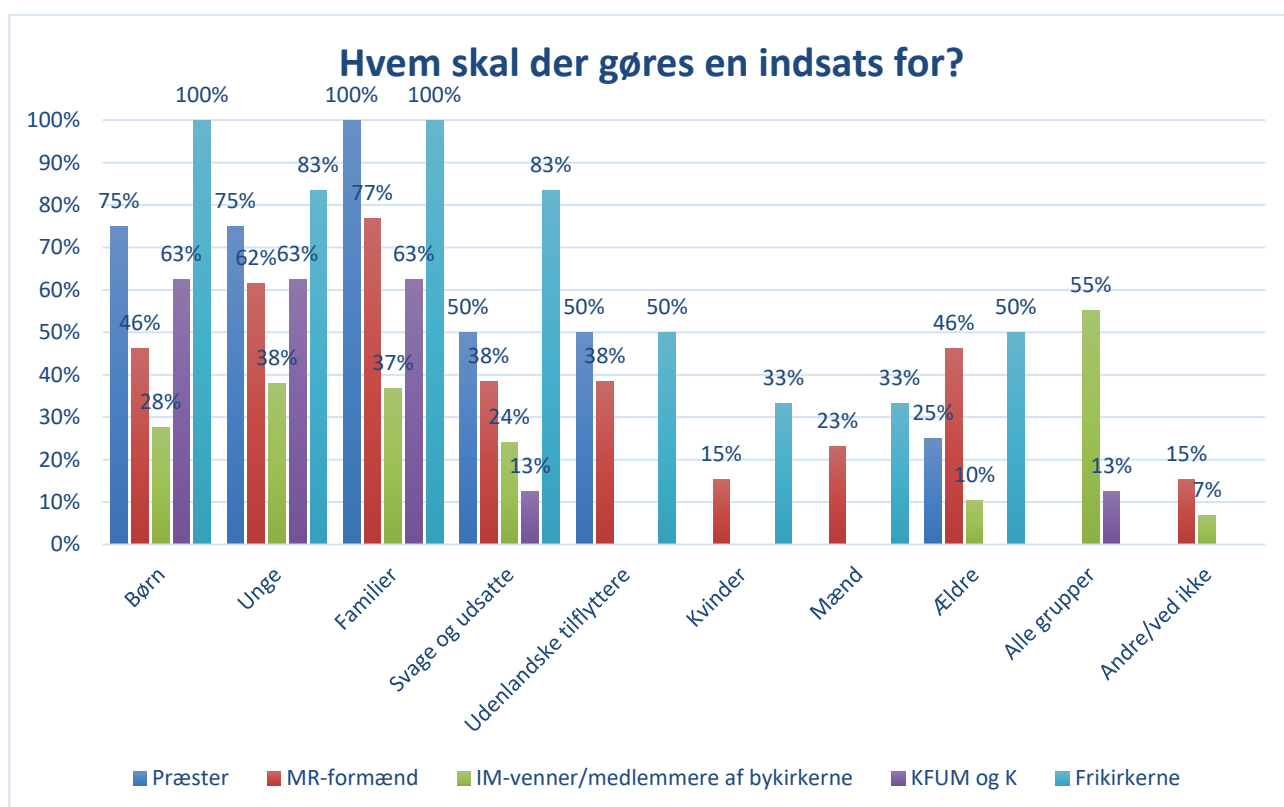
Man kan i en indsats for at nå ud til flere mennesker vælge, at man skal nå bredt ud til alle. Det vil imidlertid være nødvendigt at prioritere ressourcerne. Derfor kan det være nødvendigt at forholde sig til, hvilke målgrupper man først og fremmest vil forsøge at nå i en styrket indsats. Man kan formodentlig ikke nå alle befolkningsgrupper med den samme indsats, og det er nødvendigt at tilpasse kommunikationen til den eller de målgrupper, man vil nå. Derfor er respondenterne blevet spurgt til, hvilken målgruppe man først og fremmest skal forsøge at nå.

Der er naturligvis nogle nuancer i besvarelserne, men der tegner sig et billede af følgende prioritering af målgrupper:

1. Familier
2. Børn og unge

3. Socialt udsatte
4. Udenlandske tilflyttere
5. Ældre

Det er altså først og fremmest familier, man ønsker at rette en indsats imod. Svarene kan hænge sammen med, at det de fleste steder er den ældre del af befolkningen, der i forvejen kommer i fællesskaberne, så man savner de andre generationer. Derudover er man bevidst om, at hvis kirken og de kirkelige fællesskaber i fremtiden skal være relevant for flere mennesker, skal man starte med familierne, børnene og de unge. Halvdelen af respondenterne fra IM og bykirkerne mener dog, at indsatsen skal rette sig mod alle grupper.

Grafen viser respondentgruppernes prioritering af hvilke grupper, der først og fremmest skal gøres en indsats for. Fx synes 77% af menighedsrådmændene, at det er familierne, der i første omgang skal gøres en indsats for.

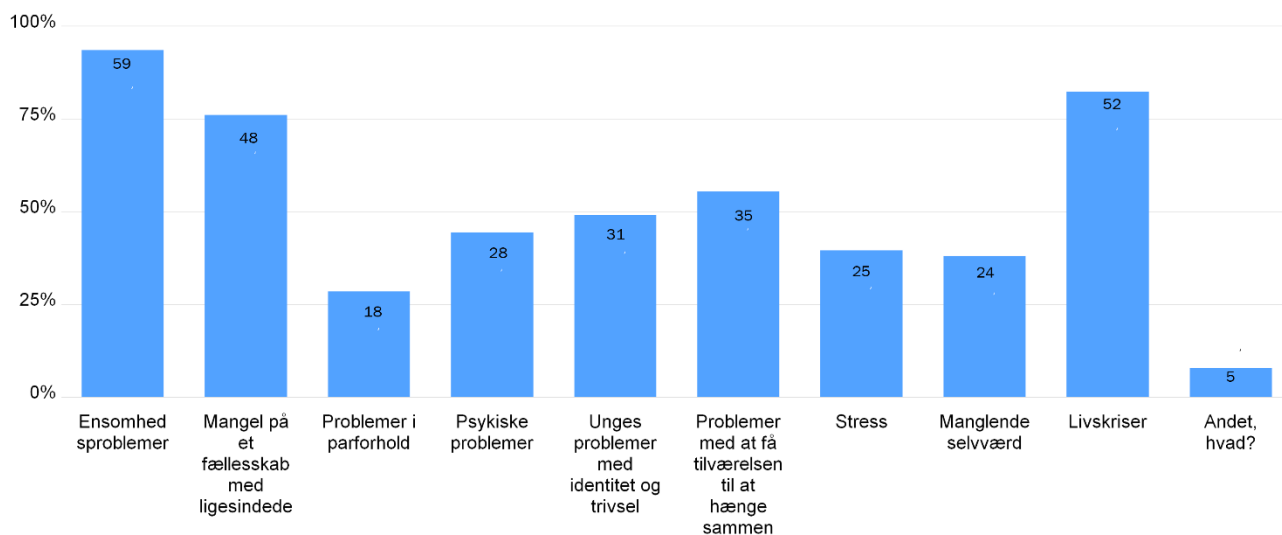
Der er også en del, der peger på socialt udsatte mennesker som målgruppe. I interviewundersøgelsen er der entydig opbakning til, at diakonalt arbejde kan være en god vej til at nå flere mennesker. Der er også stor velvilje med hensyn til at samarbejde med diakonale organisationer.

Diakoni og diakonalt arbejde kan forstås meget bredt. I interviewundersøgelsen nævnes det for respondenterne, at diakonale aktiviteter også kan være cykelværksted, strikkeklub, aktiviteter om parforhold, med mere. En diakonal indsats kan således rette sig mod en meget bred målgruppe og

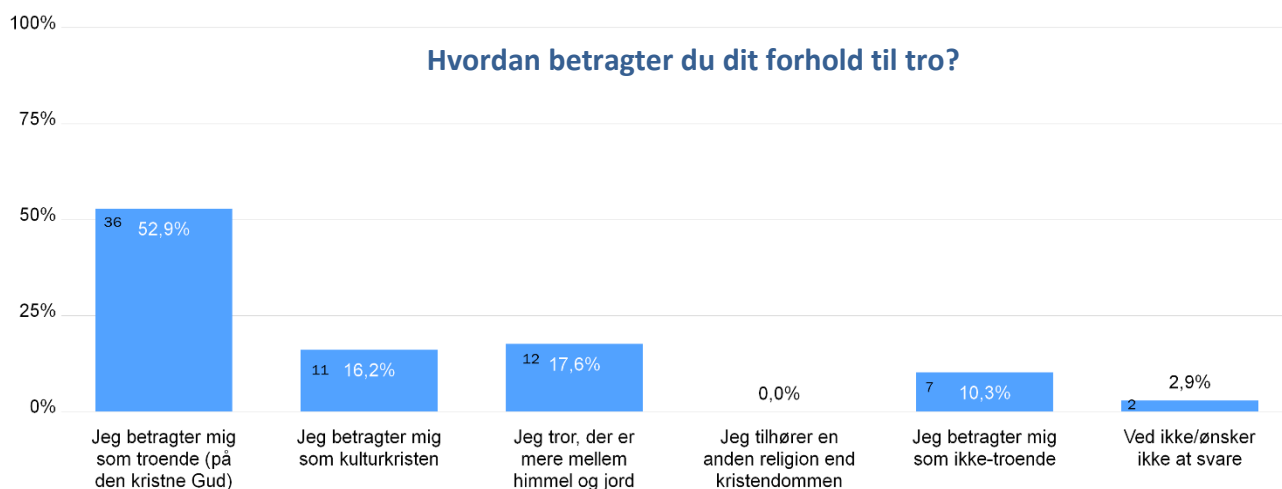
omhandle forholdsvis almene behov, men den kan også rette sig mod specifikke sårbare grupper som mennesker i sorg, ensomme, fattige, misbrugere eller andre. Nogle peger i den forbindelse på, at nogle diakonale indsatser kræver en faglig professionalisme, og kan ikke bare udføres af enhver. En diakonal indsats som en del af en fælles missionsindsats eller "liv og fællesskab" vil således skulle rette sig mod en bredere målgruppe, der ikke kræver faglig ekspertise.

Relevansen af en diakonal indsats bekræftes af besvarelser fra udsnittet af den brede befolkning. Som det fremgår af nedenstående figur, mener en stor del af respondenterne, at kirken kan spille en relevant rolle i forhold til en række problemstillinger, særligt ensomhed, mangel på fællesskab og livskriser.

Hvilke af følgende udfordringer hos mennesker tænker du, at kirken kunne spille en relevant rolle i?

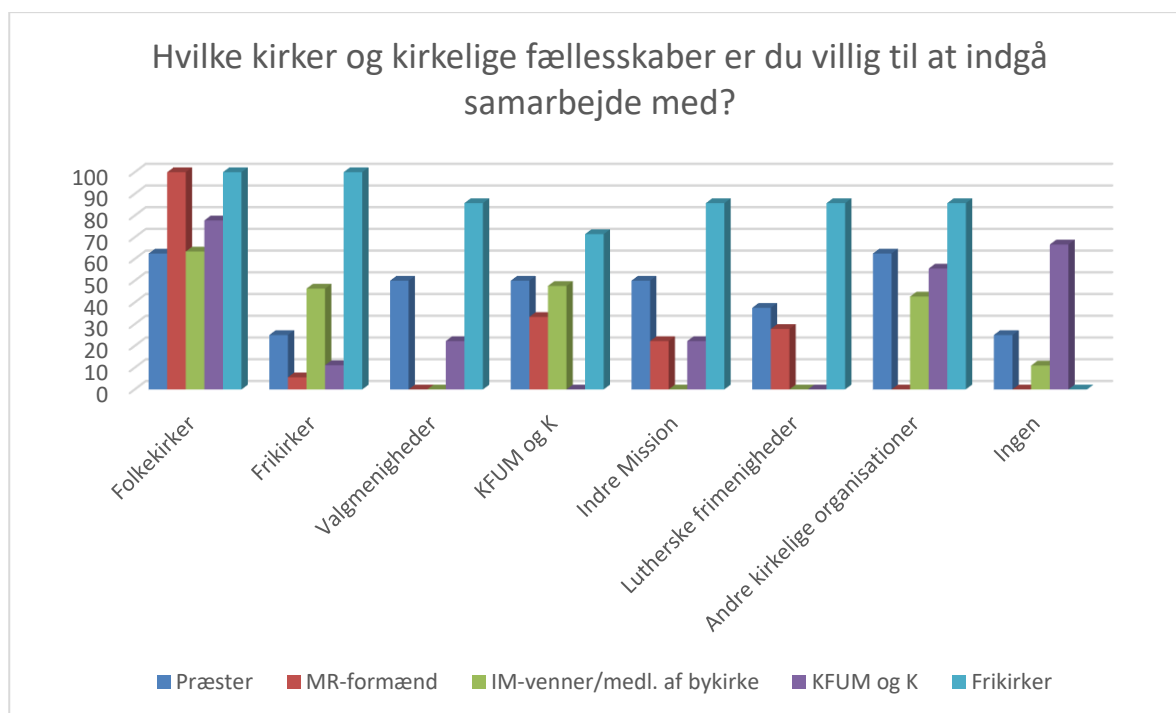
Udsnittet af den brede befolkning har i øvrigt svaret på, hvilket forhold de har til tro. Svarene er vist i følgende figur:

De færreste betragter sig som ikke-troende. Godt halvdelen betragter sig som troende på den kristne Gud. Det er vigtigt at tage dette i betragtning i den måde, man kommunikerer på i en indsats. Hvis kommunikationen virker bedrøvelig og belærende, kan folk nemt opleve, at der bliver talt ned til dem – som om deres tro ikke er god nok.

Der er gode muligheder for samarbejde om at nå ud til flere mennesker

Der er overvejende positive tilkendegivelser omkring samarbejde mellem kirker og kirkelige fællesskaber om en indsats, der har til formål at nå ud til flere mennesker i Thy og Mors.

Grafen viser, hvor stor en andel af den pågældende respondentgruppe, der er villig til at samarbejde. Fx er 63% af præsterne villige til at samarbejde med andre folkekirker, og 50% af præsterne er villige til at samarbejde med KFUM og K.

Ikke overraskende er man mest positiv for samarbejde hos frikirkerne, hvor stort set alle respondenter er villige til at samarbejde med alle andre kirkelige fællesskaber, men på betingelse af, at det kan ske på grundlag af nogle fælles værdier og i gensidig respekt.

"Jeg tænker, det starter med dialog og nysgerrighed, og så må vi se, hvor vi ender. Måske finder vi et fælles ståsted, måske gør vi ikke – men jeg synes, vi skal gøre forsøget."

Respondent fra frikirke

"I øjeblikket arbejder vi som små selvstændige enheder, hvis opgave det er selv at nå hele området. Vi vil alle gerne det hele. Men de fleste kirker har en størrelse, hvor det er rigtig svært - hvor det næsten kræver alle kræfterne bare at "holde maskinen kørende". Hvad nu

hvis vi ikke så på folk som "vores menighed", men havde en forståelse af, at det alle er Guds børn? Og hvad nu hvis vores opgave ikke er at få vores egen kirke til at hænge sammen, men at arbejde på at den store familie i Thy/Mors vokser mest muligt, uanset hvilken rolle vores egen kirke så spiller i processen?

Min forståelse er, at Gud har givet hver kirke særlige gaver og muligheder, og at vi burde arbejde sammen om den opgave vi har fået. Tale om hvordan vi griber det an, tale om hinandens styrker og udfordringer, så vi kan udnytte de gaver Gud har givet os bedst muligt."

Respondent fra frikirke

Folk fra Indre Mission og bykirkerne er også positive i forhold til samarbejde, om end det er med visse betæneligheder. De fleste er særligt åbne for samarbejde med folkekirken, men mange er også åbne for samarbejde med KFUM og K og med frikirkerne. I interviews med respondenter fra IM er det gennemgående, at man mener tiden er kommet til at være mere åbne for samarbejde, når det gælder indsatsen for at bringe de kirkelige fællesskaber tættere på befolkningen. Flere ser samarbejdet med sognekirkerne om en indsats som den mest tilgængelige vej til en større del af befolkningen. Samtidig er man også villige til at samarbejde med frikirkerne.

Der er stort set enighed blandt interviewpersonerne om, at det handler om mere at fokusere på den fælles kerne i kristendommen end på områder, hvor man ser forskelligt på tingene. Flere nævner, at man skal kunne tåle at være uenige uden at være fordømmende. Samtidig er der en erkendelse af, at der kan ligge mange små konflikter, og der er mange følelser involveret. Men indtrykket er, at der blandt interviewpersonerne er et udbredt og ærligt ønske om, at det kunne lade sig gøre at samarbejde. I spørgeskemaundersøgelsen peger mange på, at der stadigvæk er mange fordomme og forbehold over for hinanden, som risikerer at spænde ben for et samarbejde.

En del refererer til, at den årlige Evangelisk Alliance bedeuge, hvor folkekirke, Indre Mission og frikirker er sammen, er en god oplevelse og viser, at man fint kan have fællesskab sammen, selv om andres "facon" godt kan føles lidt fremmed.

"Samarbejde i sig selv vil give samtale, samarbejde behøver ikke at indebære enighed, det kan handle om at rumme vores uenighed."

Respondent fra IM

"Man kunne ønske sig, at der er frihed til større uenighed – det giver liv."

Respondent fra bykirke

Tilsvarende er der fra sognepræsternes side villighed til samarbejde, særligt med andre sognekirker, men også med valgmenigheder, KFUM og K og Indre Mission. Kun enkelte er villige til

samarbejde med frikirker og enkelte er ikke villige til samarbejde med andre. Enkelte præster er meget positive i forhold til samarbejde med alle andre. Nogle præster er imidlertid meget tilbageholdende med at udtrykke deres positivitet, fordi man så bliver "sat i bås". Det nævnes i en kommentar, at Snedstedsagen¹ stadigvæk trækker nogle spor.

Det fremgår af kommentarer, at for nogle af MR-formændene er det en betingelse for samarbejde, at det sker på folkekirkelig grund. Flere MR-formænd mener, at det vil være nemmest at samarbejde om en diakonal indsats.

"Det er et fåtal af præster, der vil indgå i et kristusfællesskab og bønshællesskab med frikirker; de fleste vil ikke kunne rumme hinanden og tale respektfuldt om hinanden på den måde. Teologien betyder meget i det, og man skal passe på, hvad man siger, for så bliver man sat i bås."

Sognepræst

Det er vigtigt at være opmærksom på, at en del mennesker i forvejen kommer i forskellige kirkelige fællesskaber. Flere af respondenterne fra IM er medlemmer af de lokale menighedsråd, og en del mennesker fra IM og fra KFUM og K kommer også i sognekirken.

Af svarene fra et udsnit af den almene befolkning fremgår det, at næsten alle betragter det som en god ide, hvis kirker og kirkelige fællesskaber samarbejdede mere.

Der er tydeligvis stadigvæk nogle fordomme og forestillinger om kirker og kirkelige fællesskaber. Det gælder både fordomme over for alle eller bestemte kirkelige fællesskaber fra folk udefra i almindelighed, men også fordomme og forestillinger mellem kirkelige fællesskaber indbyrdes. Mange mener imidlertid, at fordommene i de kirkelige fællesskaber er ved at forsvinde, også hos den ældre del af deltagerne, hvor det tidligere har været mere udtalt. Fordommene og forestillingerne hænger dog stadig ved hos nogle, ligesom de afhænger af, hvor meget tradition der har været for samarbejde lokalt. Der er enighed blandt interviewpersoner om, at fordomme fjernes gennem større kendskab, samvær og samtale.

"Alle har fordomme, både internt og fra folk ude fra. Det kan kun bekæmpes med viden. Det er svært at opretholde fordomme, når man sidder og taler med folk. Fordomme bekæmpes med samvær."

Respondent fra bykirke

"Fordomme fjernes for eksempel via et missionsprojekt, ved at være synlige, via samtale og kendskab."

Respondent fra IM

¹ Sag hvor sognepræst Bent Feldbæk blev afskediget i 1999 på grund af at "han var for nær på pinsebevægelsen i sin teologi".

Det er muligvis vigtigt at være opmærksom på, at holdningen fra hovedledelsen i Indre Mission kan have betydning for samarbejdet.

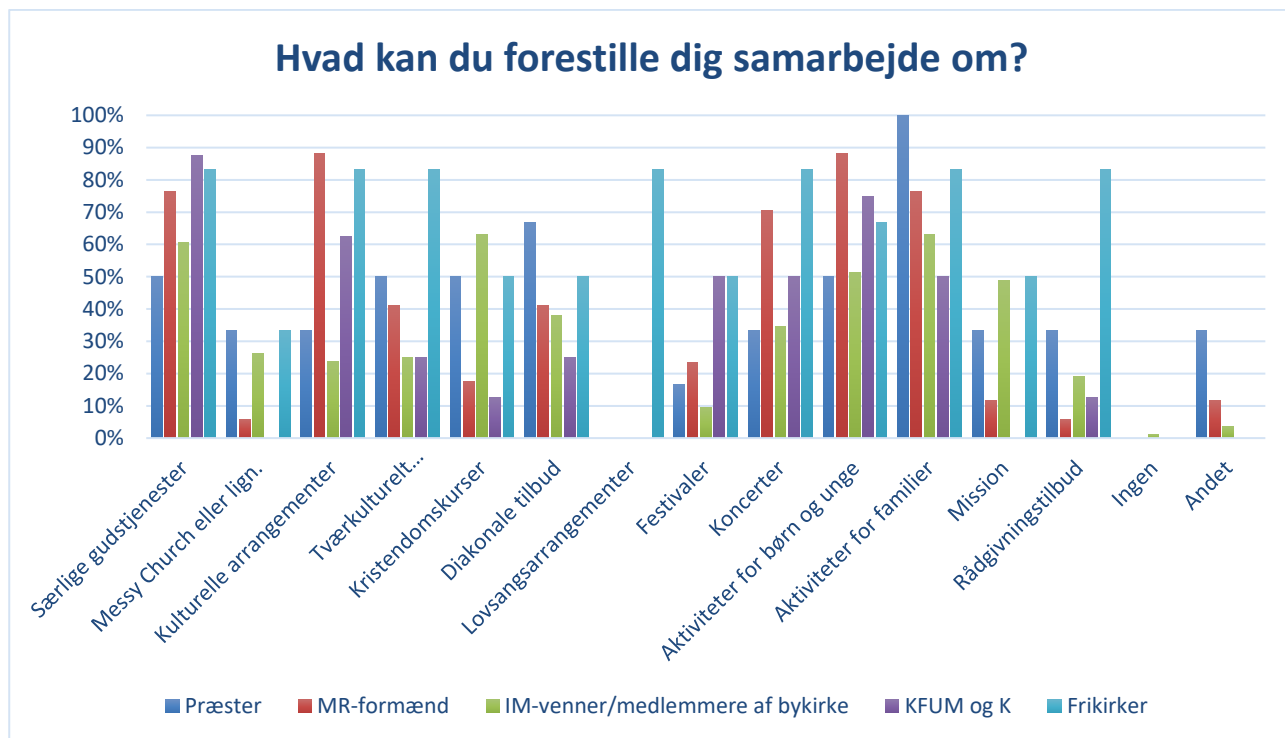
Det er relevant at være opmærksom på, at muligheder for samarbejde kan afhænge af, hvad man skal samarbejde om. For eksempel er en del "i alle lejre" positive over for samarbejde med diakonale organisationer.

Sammenfattende kan man sige, at

- Der er bredt set stor vilje til samarbejde.
- Der er en del "minefelter", så et styrket samarbejde kræver, at man forsigtigt prøver sig frem.
- Det er afgørende af møde hinanden i socialt samvær og få nogle gode snakke, så man lærer hinanden at kende.
- Muligheder for samarbejde afhænger af, hvad man samarbejder om. Det er formentlig nemmere at samarbejde om musikalske events o.lign, og om diakoni, end om aktiviteter der indeholder forkyndelse.
- Det er vigtigt at alle samarbejdspartnere bliver inddraget i planlægning af indsatser, så ingen oplever at "få noget trukket ned over hovedet".
- Det kan være en fordel, at sognekirkerne så vidt muligt bliver inddraget, men det er formodentlig ikke muligt alle steder. Det er muligvis de færreste steder, hvor sognekirker og frikirker kan samarbejde, men det kan være værd at forsøge, hvis der ikke er forkyndelse.

Indsatsen skal handle om livsfællesskab

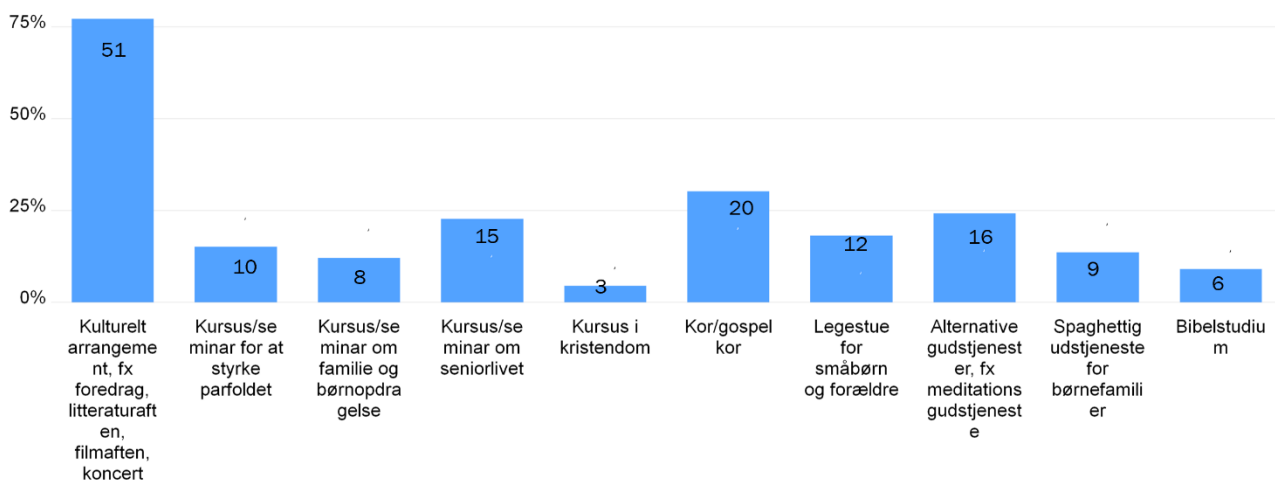
I de forskellige spørgeskemaundersøgelser er der spurgt til, hvad kirkerne og de kirkelige fællesskaber kan forestille sig at samarbejde om. Det har ikke været et åbent spørgsmål; der har været angivet en række muligheder, som respondenterne har kunnet markere som mulige samarbejdsaktiviteter. Der er tale om en bred vifte af aktiviteter, som man er villige til at samarbejde om. Frikirkerne er stort set villige til at samarbejde om alt, medens det er lidt mere varieret hvad MR-formænd og sognepræster er villige til at samarbejde om, men dog om mange forskellige ting. Det samme gælder respondenterne fra KFUM og K, Indre Mission og bykirkerne. Fælles er, at der er særlig stor vilje til at samarbejde om særlige gudstjenester og aktiviteter for familier samt børn og unge. Medens MR-formænd og KFUM og K'ere derudover peger på kulturelle aktiviteter, peger folk fra IM og bykirkerne mere på kristendomskurser og mission.

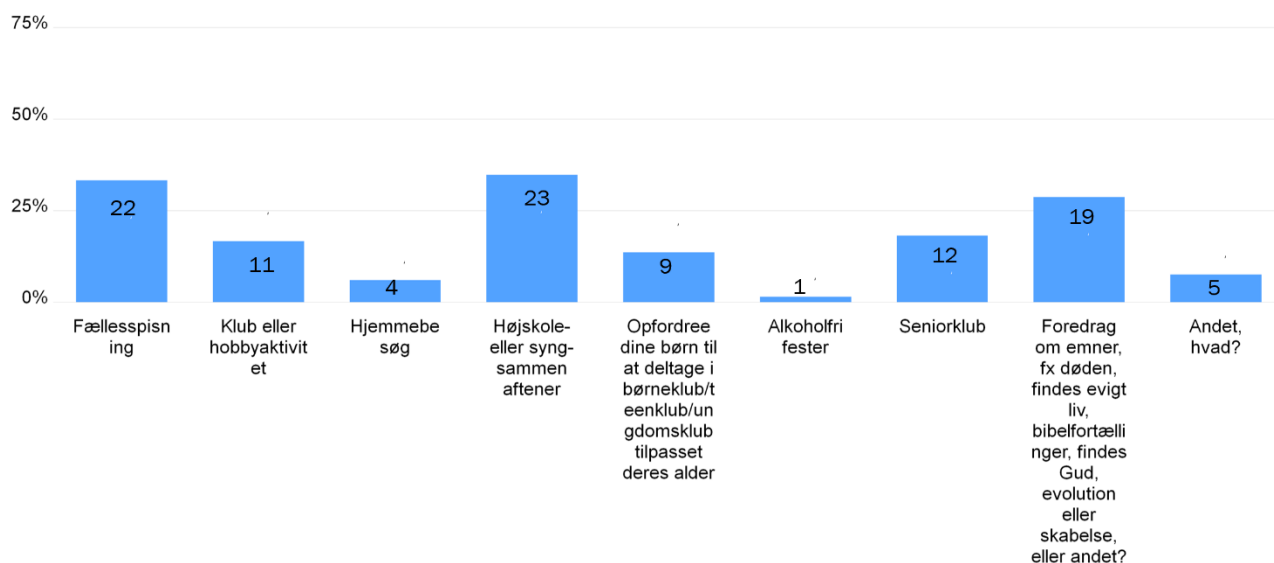

Grafen viser respondentgruppernes prioritering af hvilke tilbud, de kunne forestille samarbejde om. Fx forestiller mindst 50% af alle grupper at det kan være særlige gudstjenester.

Når man spørger et udsnit af den almene befolkning om hvad de ville overveje at deltage i, scorer aktiviteter som kulturelle aktiviteter, kor/gospelkor, fællesspisning, højskole- eller syng sammen aftener og foredrag om eksistentielle emner højest.

Ville du overveje at deltage i/modtage ét eller flere af følgende tilbud, hvis kirken tilbyder følgende?

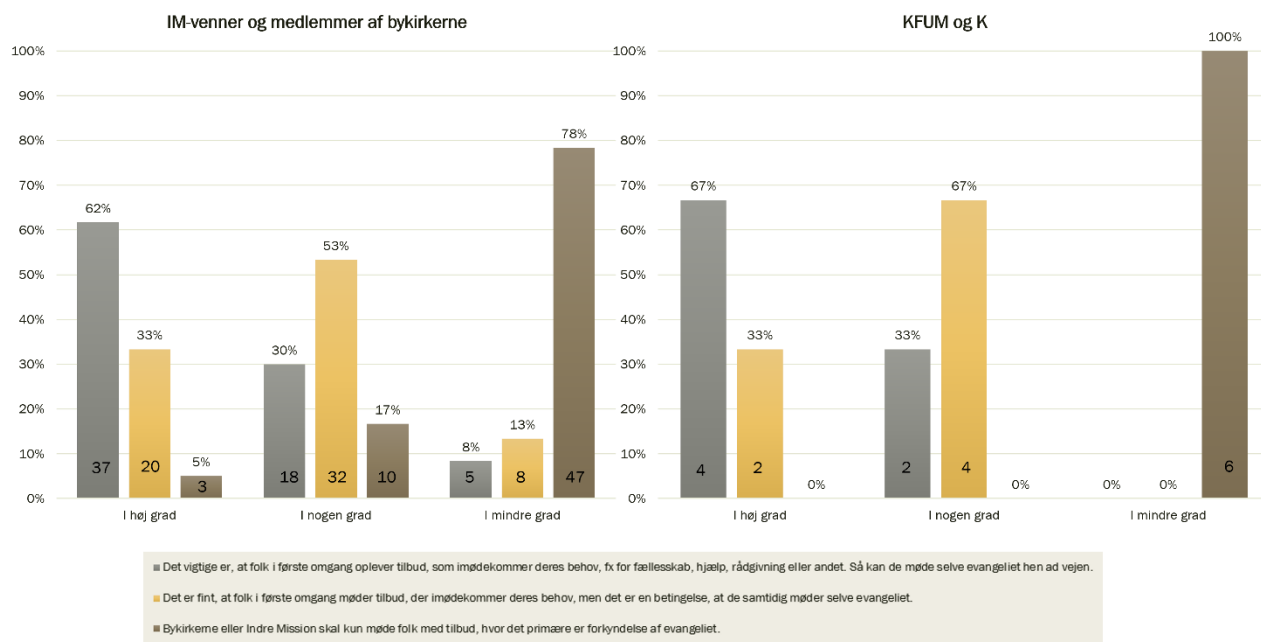

Det er ikke nødvendigvis enkelt at svare på, hvad en indsats skal indeholde, som har til formål at bringe et kirkeligt fællesskab tættere på den bredere befolkning. Man kan anlægge flere vinkler på det. Dels kan man tage udgangspunkt i, ved hvilke udfordringer hos mennesker kirken kan spille en rolle. Holdningen til dette fra det brede udsnit af befolkningen fremgik af figuren s. 8, hvor især ensomhedsproblemer, mangel på fællesskab og livskriser scorer højt, men også problemer med at få tilværelsen til at hænge sammen, unges problemer med identitet og trivsel, og psykiske problemer med mere scorer en del.

En anden vinkel tager udgangspunkt i, hvad der er kirkens og de kirkelige fællesskabers rolle: Er deres rolle først og fremmest at forkynde et kristent evangelium, eller har de også en mere diakonal og medmenneskelig rolle, hvor der ikke nødvendigvis skal forkyndes. Hvilken rolle de kirkelige fællesskaber skal prioritere i en indsats over for en bred målgruppe er respondenterne fra IM, bykirker og KFUM og K blevet spurgt til. Flertallet mener, at det vigtige er, at folk i første omgang oplever tilbud, som imødekommer deres behov, fx for fællesskab, hjælp, rådgivning eller andet; så kan de møde selve evangeliet hen ad vejen. Meget få mener, at de kirkelige fællesskaber kun skal møde folk med tilbud, hvor det primære er forkyndelse af evangeliet.

I HVOR HØJ GRAD ER DU ENIG I FØLGENDE UDSAGN OM MISSION?

Grafen viser, de to respondentgruppers prioritering af de tre udsagn. Fx er 67% af KFUM og K i høj grad enige i udsagnet om at det er vigtigt at folk oplever tilbud, som imødekommer deres behov, fx for fællesskab, hjælp, rådgivning eller andet, mens selve evangeliet mødes hen ad vejen. 100% af KFUM og K er i mindre grad enige i udsagnet om at bykirkerne og IM kun skal møde folk med tilbud, hvor det primære er forkyndelse af evangeliet.

I besvarelsene fra udsnittet af den brede befolkning svarer 59%, at de ville anse det for naturligt, at der holdes en kort andagt eller holdes et kristeligt indslag i forbindelse med aktiviteter, der arrangeres af kirken. Kun 20% svarer nej til dette spørgsmål.

Én af præsterne i fokusgruppeinterviewet påpeger, at *”folk skal have platforme for at føle sig hjemme i kirken. De skal have tilknytningspunkter og opgaver; mennesker skal involveres i aktiviteter, som kirken skal understøtte. Det er vigtigt at møde mennesker i det, der kan ramme livet, og så tale kirke ind i det. Vi skal være kirke ind i de ting, der handler om livet for folk, hvor vi bringer troen ind.”* Med platforme menes steder eller anledninger, som folk føler sig tilpas og naturlige i, og hvor man møder hinanden. Et eksempel kan være samtalecaféer.

Når man sammenholder besvarelses på tværs af spørgeskemaundersøgelser og interviews er det vurderingen, at man kan uddrage følgende om en indsats:

- Målgruppen er først og fremmest familier med børn og unge, men aktiviteten må gerne ramme bredt.
- Aktiviteten skal ”ramme ind” i det, der handler om livet for folk.
- Det alment menneskelige fællesskab er et nøgleord.

- Der skal være mulighed for at danne relationer – det er i relationerne, der er mulighed for gode samtaler.
- Der må gerne være en kristent indslag.
- Der skal være plads til forskellighed og ligeværdighed, forskellige ståsteder og holdninger; man skal kunne rumme uenigheder, samtidig med at der skal kunne være ærlighed og respekt.
- Der må gerne være særlige tilbud til mennesker, hvor livet gør ondt, som er ”ramt i livet”.
- Det mest ”ufarlige” at samarbejde om ville være musikalske events og diakonale aktiviteter.

Indsatsen må gerne være nytænkende

I forbindelse med interviews blandt nøglepersoner i KFUM og K, IM og bykirker er der spurgt til, om man tror, det vil være nemmere eller sværere at mobilisere folk fra de kirkelige fællesskaber, hvis man udtænker nye former for mission i stedet for traditionelle evangelisationsfremstød.

En del interviewpersonerne har givet udtryk for, at det vil være lettere at få folk med, hvis der sker noget nyt. Det kan give fornyet energi. Nogle mener dog, at særligt en del ældre mennesker vil foretrække det kendte, og nogle peger på, at der ind imellem allerede foregår aktiviteter, hvor nye dukker op, fx teltmøder i Vildsund, hvor der også har været gospel, loppemarked, Fangekoret med mere.

Det vurderes dog, at en stor gruppe mener, det er nødvendigt med nytænkning.

”Vi trænger til at få noget fornyelse.”

Respondent fra IM

”Det skal være noget, der virker lidt grænseoverskridende.”

Respondent fra IM

En del interviewpersoner mener, at det med en ny indsats vil være en fordel, at det sker ved deltagelse i de arrangementer, der allerede foregår i lokalområder, fx byfester, open by night, festivaller, idrætsarrangementer, kulturelle arrangementer med videre, i stedet for at lave egne særskilte arrangementer ud fra kirken og de kirkelige fællesskaber. Argumentet er dels, at det er en god måde at synliggøre sig på, men også fordi det er de samme mennesker, der bliver trukket på som ressource.

En del af nytænkningen kan også handle om, hvor nye tilbud til den brede befolkning skal foregå. Enkelte foretrækker, at der inviteres ind i kirke eller missionshus, men ellers er der meget stor åbenhed over for at arrangere tilbud på mere ”neutral grund”, fx på biblioteker, caféer, eller

andet. Der er en erkendelse af, at "tærsklen" ind i kirker og især missionshuse kan være høj for andre mennesker. Det nævnes også, at folk fra de kirkelige fællesskaber selv "kunne have godt af" at skulle bevæge sig ud af deres trygge zoner. Én af interviewpersonerne fra IM har fortalt, at de ikke længere har et missionshus, og nu holdes møderne i det samme "medborgerhus" som andre lokale aktiviteter. Det gør tærsklerne lavere, og der kan være fordele ved at dele hus med andre lokale aktiviteter, fordi lokationen i sig selv ikke er en barriere – hverken den ene eller den anden vej.

Én af præsterne i fokusgruppeinterviewet nævnte, at mange missionsfolk bakker op om gudstjenesten i sognekirken, men de bakker ikke op om arrangementer i forsamlingshus og om andre kirkelige aktiviteter. Det bliver et "dem og os". Det er altså i sig selv en barriere for at danne relationer, hvis der er en tendens til, at folk fra Indre Mission og måske andre kirkelige fællesskaber ikke deltager i de aktiviteter, der i øvrigt foregår i lokalsamfundet.

Indsatsen skal blive et brand

Én af præsterne i fokusgruppeinterviewet har foreslået, at der bliver skabt et såkaldt brand², altså en slags navn eller overskrift på indsatsen, som virker attraktiv og som fortæller noget om essensen af indsatsen. Forslaget nævnes her i rapporten, fordi det vurderes at være en god ide til overvejelse.

En ide til et brand kunne være:

- Livsfællesskaber i nordvest
- Vi er sammen i nordvest
- Fællesskab med mening i Thy og Mors
- I nordvest deler vi liv
- Samvær i nordvest

Indsatsen forudsætter nye ressourcer

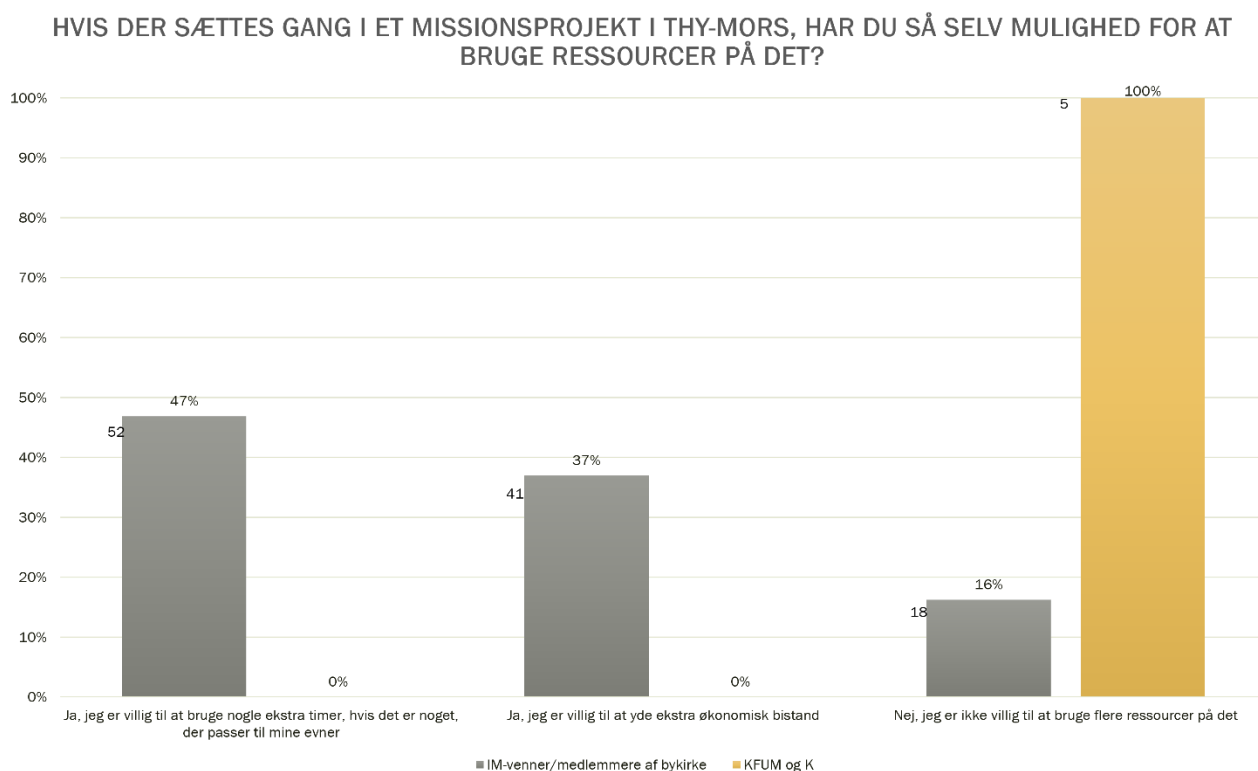
Det er et gennemgående tema i besvarelserne, at der er få ressourcer at gøre med. De færreste kirker og kirkelige fællesskaber har overskud til at afsætte ressourcer til en ekstra indsats, og mange har svært ved at se, hvor man skal finde ressourcer til en ekstra udadrettet indsats. En del vil gerne bakke op i det små, særligt med praktiske opgaver, men kan slet ikke være en drivende kraft. Mange fællesskaber bruger ressourcerne på overhovedet at holde deres eget fællesskab kørende. En stor del af respondenterne i både spørgeskemaundersøgelser og interviews er frivillige, særligt i bestyrelsesarbejde og med praktiske opgaver. Flere interviewpersoner nævner,

² Eksempel på, hvad der skal forstås ved branding: <https://denstoredanske.lex.dk/branding>

at der er umuligt at finde nye bestyrelsesmedlemmer og nogle peger på, at folk i dag generelt ikke ønsker at forpligte sig til noget længerevarende.

Det tyder på, at særligt folk fra KFUM og K er engageret meget bredt, både som aktive i KFUM og K's arbejde, men også som idrætstrænere, klubledere, Y's Mens Club, med mere. De har derfor ikke overskud til at være engagerede i nye aktiviteter, udover eventuelt at deltage. Flere henviser til, at "det bliver let Tordenskjolds soldater" der skal yde en indsats, og de magter ikke mere, end der foregår nu.

På trods af ovennævnte indtryk har mange dog i undersøgelsen udtrykt vilje til at bidrage med såvel mere tid som flere penge, hvis der sættes gang i et projekt for at nå ud til flere mennesker i Thy og Mors.

Særligt i interviews med repræsentanter fra IM har mange nævnt, at hvis der skal gennemføres et nyt projekt, skal ressourcerne til at drive projektet komme ude fra. Man vil generelt gerne bakke op og bidrage med fx praktisk hjælp, men andre skal udvikle og drive projektet. Dertil kommer, at de fleste mangler ideer og fantasi til, hvad et projekt rettet mod den brede befolkning skal indeholde.

Det kan være værd at nævne, at i det omfang et projekt medfører, at der kommer nye folk til fællesskaberne i Indre Mission, er man ifølge interviewpersonerne generelt positive i forhold til at

ændre på fx mødetidspunkter, mødeformer med mere, hvis der er behov for det for at nye skal føle sig velkomne og tilpas i fællesskabet. Der er dog steder, hvor det kan være svært.

Flere i undersøgelsen nævner, at bøn også udgør en nødvendig ressource, og at mange ældre vil kunne bidrage med bøn for indsatserne.

Hvis det lykkes at få en indsats op at stå, der kan tiltrække flere folk uden for de nuværende kirkelige fællesskaber, skabes der også en ressource her. 43% af svar fra udsnittet af den almene befolkning siger ja og 38% siger måske til, at de vil være villige til at være frivillige i praktiske opgaver, hvis de blev involveret i en kirkelig aktivitet. Dette vil samtidig være en oplagt mulighed for at knytte tættere relationer og give en oplevelse af at være en del af fællesskabet.

Sammenfattende om ressourcer kan det siges, at

- De drivende ressourcer til at igangsætte og drifte en indsats skal komme udefra, så kan de eksisterende kirkelige fællesskaber støtte op.
- Der er villighed til at lægge ekstra timer i et projekt fra folk i Indre Mission. Det skal være opgaver, der kan varetages af ældre mennesker.
- Der er også en vis villighed til at lægge ekstra timer fra folk i KFUM og K, men de fleste har meget travlt i forvejen. Fra nogle af frikirkerne mener man, det er muligt at mobilisere flere frivillige.
- Særlig fra folk i Indre Mission er der villighed til at yde ekstra økonomisk bistand.
- Hvis der laves aktiviteter, der kan tiltrække folk udefra, er disse også villige til at påtage sig praktiske opgaver.

Det er svært at trække de unge tilbage til Thy og Mors

Én af de måder der kunne være til at skaffe flere ressourcer og bringe nyt liv til de kirkelige fællesskaber ville være, hvis de unge fra de kirkelige miljøer i Thy og Mors, der flytter til fx Aarhus og Aalborg for at uddanne sig, ville flytte tilbage efter endt uddannelse. Der er derfor gennemført interviews med nogle unge for at undersøge, hvad der skal til, for at de vil flytte tilbage til området.

Der er foretaget interviews med syv unge, fire kvinder og tre mænd på 25-30 år. De er alle flyttet fra Thy eller Mors på grund af uddannelse. De er alle færdiguddannede (mellemlange eller lange uddannelser) inden for de sidste par år og er i arbejde. De unge er, på nær en enkelt, forsat bosat i Århus eller Ålborg. Fire har forlovede eller er gift, to har børn.

Fælles for alle er, at de ikke ser sig selv flytte tilbage til Thy eller Mors inden for tre år. Et par stykker giver udtryk for, at de måske om flere år vil overveje at flytte tilbage. Det er i høj grad beskæftigelse, som er afgørende for de fleste. De har job, som de er glade for, og kan ikke se at de

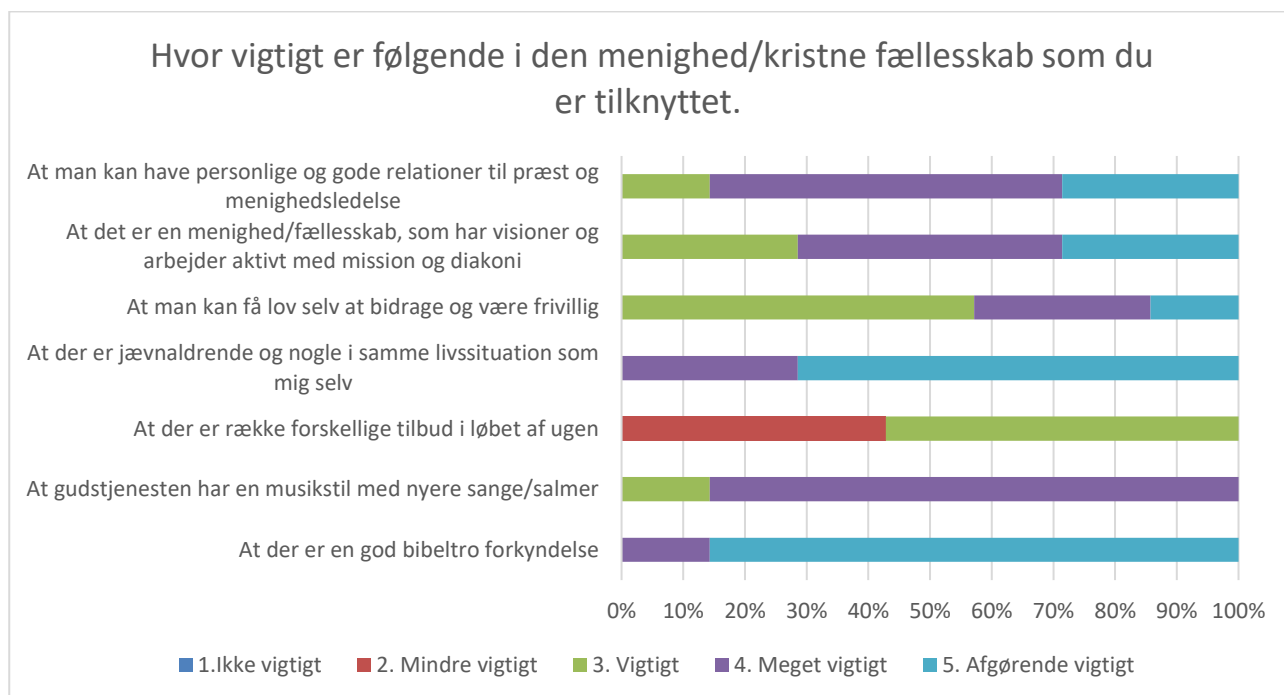
har samme beskæftigelsesmuligheder i området. For nogle af de interviewpersoner, som endnu ikke er i et forhold, vejer muligheden for at finde en kæreste/ægtefælle også. Her vurderes det, at der er størst chance for at møde en kommende ægtefælle i en større by, som Aarhus eller Aalborg.

To af interviewpersonerne har en ægtefælle, som kommer fra Aarhus-området og de planlægger at finde bolig et sted midt imellem Århus og Thy/Mors.

En af interviewpersonerne giver udtryk for, at de prioriterer kirkelivet i Aarhus over den lyst, de har til at vende tilbage til Mors. De oplever i den valgmenighed, hvor de kommer, at der er et aktivt børneliv/børnekirke. Det er meget vigtigt for parret, at deres barn glæder sig til at komme i kirke.

En anden interviewperson giver udtryk for, at vedkommende ville savne kirkelivet og ungdomslivet i storbyen. *"Som det er nu, er mine forældres generation de unge inden for kirkelivet på Mors. Jeg har ikke så meget lyst til at opgive det fællesskab med andre unge, som jeg finder i Aarhus."*

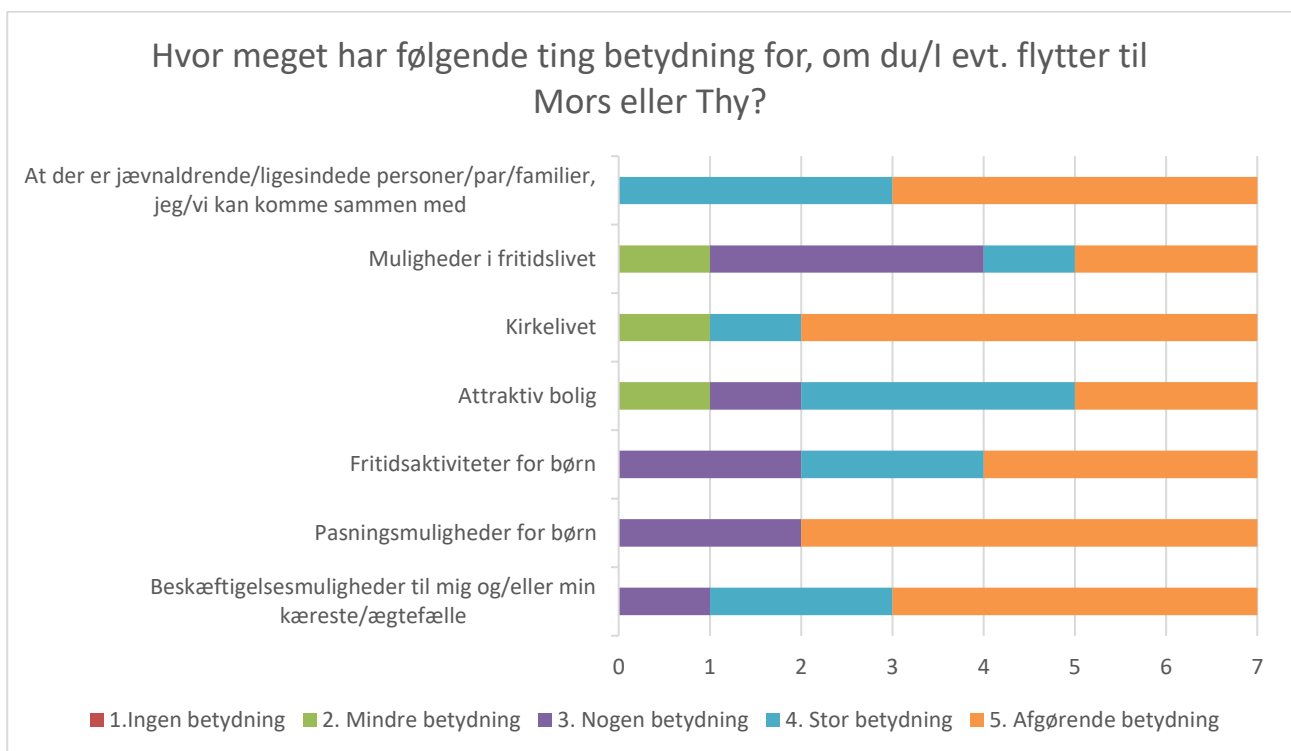
Ser man på, hvad der er vigtigt for de unge i den menighed, som de kommer i, er der et par tendenser som er værd at lægge mærke til.

For det første *at der er jævnaldrende og nogle i samme livssituation*, som de selv er i. Det vurderes til at være meget eller afgørende vigtigt for de syv interviewpersoner. For det andet, at der er *en god bibeltro forkyndelse*.

At der er *forskellige tilbud i løbet af ugen*, forekommer at være mindre betydningsfuldt for de unge. Et par af de unge gav som kommentar til dette spørgsmål, at de primært ser kirken som en søndagsaktivitet og at de kan have svært ved at komme til andre aktiviteter i løbet af ugen på grund af børn og/eller arbejde.

De unge er også blevet spurgt om, hvad der har betydning for, om de flytter tilbage til Mors eller Thy. Her ser vi igen en tendens til, at det at kunne *omgås jævnaldrende og/eller ligesindede personer* er meget vigtigt for de unge. *Kirkelivet* er ligeledes af meget stor eller afgørende betydning. En enkelt interviewperson svarer, at det har mindre betydning, da vedkommende gerne selv vil starte noget op i et område, hvor der ikke er et aktivt kirkeliv i forvejen.

Interviewpersonerne er blevet spurgt, om der er andet som har betydning for en beslutning om at flytte til Thy eller Mors. Her nævnes blandt andet, at det at komme tættere på bedsteforældre er betydningsfuldt, særligt for de unge, som har børn eller påtænker at få børn. At komme tættere på natur er ligeledes betydningsfuldt. En nævner, at det, som ville kunne få en betydning, er, om der er store kristne fællesskaber i området. En anden påpeger, at en god kristen friskole har betydning for valget.

Alle interviewpersoner giver udtryk for, at de er villige til at være aktive i kirkelige aktiviteter, hvis de flytter tilbage. En understreger dog, at det vil kræve, at der er flere unge involveret i arbejdet.

Der er store lokale forskelle i aktivitetsniveauet

I forbindelse med undersøgelsen er der også lavet en kortlægning af kirkelige aktiviteter i Thy og Mors. Undersøgelsen er ikke 100% dækkende for, hvad der foregår. For eksempel foregår talrige aktiviteter og events i samspil mellem sognekirker og civilsamfund, fx kulturinstitutioner, handelsliv med videre. Indtrykket er, at dette særligt er tilfældet på Mors. Som eksempler på aktiviteter kan nævnes:

- Kirkebus i forbindelse med kulturmødet
- Gudstjeneste i teatret
- Gospelprojekt sammen med erhvervsorganisation
- Friluftsmision
- Stormøde med Nykøbing M kommune
- Teltmøder i Vildsund

En præst udtaler, at der sker så meget på Mors, at man bliver helt forpustet.

Der er også områder, hvor der foregår forholdsvis få aktiviteter. Dette giver anledning til at overveje, om et nyt tilbud skal spredes ud over hele Thy og Mors, om det skal bygge ovenpå allerede eksisterende aktiviteter, eller om man særligt skal prioritere de områder, hvor der i forvejen foregår meget lidt. Nogle er fortalere for, at en indsats skal ske i de større byer, fordi man skal prioritere børn og unge, andre er fortalere for, at man skal prioritere de mindre steder, fordi de kirkelige fællesskaber i byerne kan selv.

En respondent nævner, at når man arrangerer nye tilbud for bestemte målgrupper, skal man forsøge at lægge dem på dage, hvor der ikke er andre arrangementer for den pågældende målgruppe, så man ikke konkurrerer tilbuddene imellem. Det nævnes, at i et sogn har præsten tidligere stået for at koordinere en kalender, så man kunne tage hensyn til hinanden.

Der henvises til bilag 4 for et mere udførligt overblik over aktiviteter.

I spørgeskemaet til den almene befolkning er man blevet spurgt til, hvilke kommunikationskanaler de kirkelige fællesskaber skal benytte for bedst at få information om relevante tilbud ud. Over 95% svarer, at det sker via Facebook og ca. 55% svarer via lokalaviser/dagblade.

Et bud på et projekt

Det er risikabelt at præsentere en konkret ide til en indsats for nå flere mennesker med de kirkelige fællesskaber. Det kan nemlig binde tankerne og begrænse kreativiteten. Alligevel forsøger vi i det følgende at præsentere en ide til en indsats, som er koblet op til de inputs, der er kommet frem i undersøgelsen.

Invitationsindsatsen har titlen **Livsfællesskab i nordvest**.

Kerneaktiviteten er **fællesspisninger** én gang om måneden 3-4 steder i området.

Fællesspisningerne foregår i tidsrummet 17.00 – 19.30 og har et fast program:

- Spisning
- En kort børnevenlig **andagt** (5 min)
- Et **livstema**: Evt. Kort oplæg og efterfølgende samtalecafé om emner som: Stress, bekymring, døden, sorg, lykke, teenagebørn, osv. Det er temaer, som er relevante for folk på tværs af kirkeaktiv/ikke kirkeaktiv, så der er ligeværdighed.
- Imens er der særlige **aktiviteter for børn**. Det vil være godt, hvis de kan ledes af folk, der har en relation til børneklubber o.lign., så børnene kan introduceres til disse og inviteres med.
- **Info/reklame** om udvalgte tilbud i de kirkelige fællesskaber. Det må ikke virke påtrængende, men der kan informeres om få særligt relevante tilbud.

Det er vigtigt, at alle deltagere **inddrages i de praktiske opgaver**, særligt nye folk. På den måde skabes en forpligtelse, der vises tillid, og de oplever sig inddraget. Det duer altså ikke, at nogle velmenende seniorer fra kirkelige fællesskaber føler, at de alene skal servicere de andre – det er vigtigt at alle kan deltage, fx i madlavning, oprydning m.m.

Det vil være fint, hvis fællesspisninger kan foregå i medborgerhuse, forsamlingshuse eller sognehuse, så tærsklen er forholdsvis lav. Der gøres en indsats for at lægge fællesspisninger på dage, hvor der så vidt muligt ikke er andre faste aktiviteter for børn og familier, fx fodboldtræning eller lignende.

Det kunne overvejes, at have et **løbende tilbud** om Alpha-kursus eller kristendoms-kursus i samarbejde med sognekirker, som der løbende informeres/reklameres for.

Ved arrangementerne er man særligt opmærksom på, om der er særligt sårbare børn, enlige eller familier, som man skal lave et **diakonalt tilbud** til. Afhængigt af, hvor mange sårbare mennesker det er og hvem det er, arrangeres særlige fællesskaber omkring fælles problemstillinger, eller tilbud om medvandrere, besøgsvenner, børnepasning eller andet.

Aktiviteter i tilknytning til "Livsfællesskab i nordvest" **markedsføres** på lokale events, fx byfester, open-by-night, idrætsstævner, handelsstandsarrangementer, og så videre, hvor der også kan være smagsprøver på samtalecaféer. Derudover markedsføres "Livsfællesskab i nordvest" intensivt via facebook og i et vist omfang via annoncering i lokalaviser. "Livsfællesskab i nordvest" har også en hjemmeside.

Det er vigtigt, at indsatsen medvirker til at styrke kendskab og relationer mellem de kirkelige fællesskaber i området. Der skal derfor være **anledninger til at man mødes på tværs**. Det kan fx ske via et fælles programudvalg, der vælger livstemaer, finder frivillige, finder oplægsholdere, koordinerer kalendere, med videre. Det er vigtigt, at man her også har et bønsefællesskab.

Problemet med et programudvalg er, at det kun er få personer, der involveres. Det må overvejes, hvordan en bredere gruppe af mennesker fra de involverede kirkelige fællesskaber også mødes. Det kunne muligvis ske ved, at der aftenen før hver fællesspisning inviteres til et **fælles møde**, hvor man beder for næste dags arrangement og hvor man drikker en kop kaffe sammen – samlet ca. 1½ time, så det bliver overkommeligt. Stedet kunne gå på skift mellem de involverede kirkelige fællesskaber, så man møder hinanden på hinandens respektive hjemmebaner.

Den beskrevne indsats kan suppleres med **særlige gudstjenester** i udvalgte kirker ved hver "sæsonstart" under overskriften: Livsfællesskab i nordvest.

Bilag 1: Datagrundlag

Der er gennemført en kortlægning af folkekirkelige aktiviteter via sognekirkernes hjemmesider.

Der ligger 90 sogne i området:

Thisted Provsti: 30 sogne

Sydthy Provsti: 23 sogne

Morsø Provsti: 32 sogne

Thyholm, en del af Struer Provsti: 5 sogne

Mange steder er sogne lagt sammen til pastorater, så de samme præster servicere flere sogne.

Der er gennemført følgende webbaserede spørgeskemaundersøgelser:

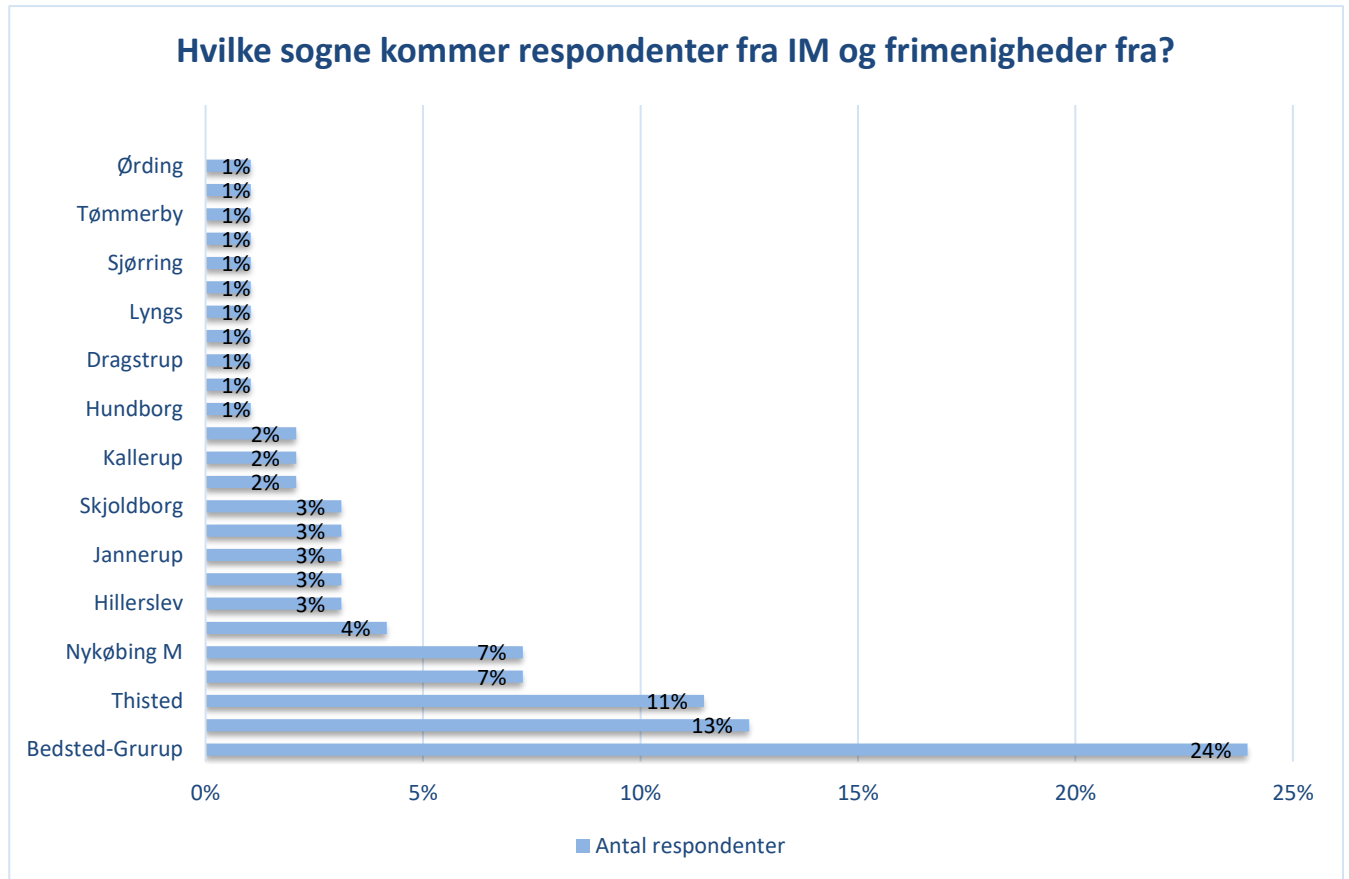
- Spørgeskemaundersøgelse blandt IM-venner, medlemmer af henholdsvis Lemvig og Thisted Bykirke og til ledere af søndagsskoler under DFS. Undersøgelserne er gennemført ved at sende mail med link til lokale IM-formænd og præster i bykirkerne, der har videresendt mail til venner og medlemmer.
- Spørgeskemaundersøgelse blandt medlemmer af KFUM og K, der er gennemført ved at sende mail med link til lokale formænd for KFUM og K.
- Spørgeskemaundersøgelse blandt præster, organister, kirke-kulturmedarbejdere og menighedsrådsformænd i sognekirkerne i området
- Spørgeskemaundersøgelse blandt præster og menighedsledere i frikirkerne i området
- Spørgeskemaundersøgelse blandt et udsnit af befolkningen i området. Undersøgelsen er gennemført ved at lave aftale med enkelte virksomheder om at udsende mail med link til medarbejdere, aftale med en enkelt forening i området om at udsende mail med link til medlemmerne, og ved Facebook-opslag på "Vi elsker Thy".
- Telefoninterviews med syv lokalformænd i Indre Mission, ét medlem af Lemvig Bykirke og to nøglepersoner (lokalformænd) fra KFUM og K.
- Telefoninterviews med syv unge fra området, der er flyttet til Århus og Ålborg for at uddanne sig.
- Fokusgruppeinterview med tre folkekirkepræster i området.

Tabel over datagrundlag

Målgruppe	Antal udsendt til	Antal svar
Præster	39	8
Organister	22	2
Kirke-kultur medarbejdere	3	5
MR-formænd/kirkens mail	41/8	17
Søndagsskoler (DFS)	3	1
Indre Mission ³	18	84

³ Personer fra Indre Mission og fra Lemvig- og Thisted Bykirker har svaret på samme skema. Svarene kan ikke entydigt opdeles, idet mange kommer i begge fællesskaber, ligesom nogle også kommer i andre af fællesskaberne.

Lemvig- og Thisted Bykirke ⁴	1	40
KFUM og K	8	9
Frikirker	16	6

⁴ Personer fra Indre Mission og fra Lemvig- og Thisted Bykirker har svaret på samme skema. Svarene kan ikke entydigt opdeles, idet mange kommer i begge fællesskaber, ligesom nogle også kommer i andre af fællesskaberne.

Bilag 2: Sammenskriv af åbnesvar fra KFUM og KFUK og Indre Mission

Oplever du fordomme/gnidninger i det kirkelige landskab, som kan være en hindring for samarbejde, f.eks. mellem kirkerne, Indre Mission, KFUM & K eller andre? I så fald hvilke?:

Svaret på dette spørgsmål fra KFUM og KFUK-side er meget entydig, de oplever ikke fordomme til Indre Mission og de andre kirkelige foreninger. Der er endvidere en som udtrykker det sådan her " Måske er det tiden til at " komme videre", og så have et stærkt fokus på det, der binder sammen, i stedet for at fokusere på det, der måtte skille!". Samme person skriver også "det må være op til individet at finde sit eget dybere ståsted!" med andre ord, hvor der kan være forskellige holdninger, skal det accepteres, at der er forskellige holdninger, ensartethed er ikke vejen frem. Ved respondenterne fra IM-venner er 50% af respondenterne enige om, at der er fordomme og gnidninger til særligt KFUM og KFUK. IM's respondenter har mener hovedsageligt at der er tre former for gnidninger, gamle uoverensstemmelser, forkyndelse og bibelsyn. Der er en respondent som henviser til at IM på landsplan har en bestemt diskurs på dette område" IM bryder sig ikke om, at man er aktiv i andre kirkelige sammenhænge". Hvilket ikke gør det nemmere. Dog er der 24% af IM's respondenter som ikke oplever fordomme, og en fra IM's respondenter skriver sådan her " Derimod tror jeg, man vil være mere tryk ved at forkynde sammen med KFUM og K og folkekirkerne, ... hvis bare de konkrete mennesker, vi skal samarbejde med, ikke er imod et syn på "Jesus som Guds søn, der faktisk, i virkeligheden, døde og opstod til frelse for enhver, der vil tage imod det", og Bibelen som Guds ord og ikke bare fiktion og opbyggelige myter." Til folk ude fra det kirkelige miljø."

Har du forslag til, hvordan dette kan ændres?

Der er ikke svaret på dette spørgsmål fra KFUM og KFUK-side. Af IM's respondenter har 46% svaret nej. Der er dog 28% af IM's respondenter der foreslår at det skal ske igennem dialog, kendskab og venskab. Konkrete bud på det fra en IM respondent lyder sådan her " Jeg tror, at hvis man regelmæssigt spiste sammen på tværs af de kristne trosretninger, så ville mange fordomme, mange uenigheder blive af mindre vigtighed. Det er sværere at have fordomme, hvis man har tilbragt gode timer sammen" Der er dog noget uenighed blandt de 28% om det primære fokus skal være Alfa-kursus, diakoni med kort andagt, eller målrettet forkyndelse. Dermed er der også en fra IM som skriver " skal vi måske i vores IM-fællesskab have en forberedelsesaften vedr. hvordan man kan takle forskelligheder og spørgsmål, hvor vi er uenige". Dermed skal grundlaget og baren forventnings afstemmes internt i IM.

Hvad skal der til, for at der kan etableres et samarbejde med andre menigheder om en fælles missionsindsats?

Svaret på dette spørgsmål fra både KFUM og KFUK-s og de i IM som ser mulighederne for samarbejde side, at der skal være fokus på det der samler frem for det der skiller dem ad. De skal begynde i det små. De skal forsøge at lave et fællesstående igennem dialog og tolerance, hvor de

kan lave noget sammen, som alle kan stå indenfor. En af respondenterne fra IM skriver ” En vilje til at lytte til græsrodderne - dvs skabe en bevægelse nedefra. Det bliver sjældent til noget, hvis det kun er bestyrelser og ledere som forsøger at skabe hele forandringen. Det kræver frivillige som kan se meningen med det og har lyst til at engagere sig. Derfor skal de have indflydelse hele vejen. Fra beslutning til udførelse - og med mulighed for at medvirke som ansvarlige eller tovholdere med bestemte opgaver. Man skal skabe et fællesskab som folk kan se sig selv i og kan have lyst til at være en del af. Det er egentlig en ret krævende lederopgave at skabe en sådan kultur og fællesskab - lederen skal evne at få det til at vokse frem gennem en inkluderende ledelsesstil og i samarbejde med andre. Både internt og eksternt.”.

Har du andre kommentarer til projektet om en større missionsindsats i Thy-Mors?

Svaret på dette spørgsmål fra KFUM og KFUK-side er primært en undren til at det skal kaldes en missionsindsats, da den henvendelse de at fået, hed det en undersøgelse, om der kunne laves fælles aktiviteter. Hvor ved IM' respondenter, ses det tydeligt, at der mange håb til at dette projekt må lykkes, men også mange forskellige holdninger til hvad grundstenen til dette projekt skal være. Man får også en fornemmelse af fra IM's respondenter, at det handler mere om mission end aktiviteter. Eksempel fra to respondenter ” I spørgeskemaet her bliver der lagt op til at en større missionsindsats kræver et samarbejde med andre trossamfund. Det synes ikke at være en mulighed, at det f.eks. kun er Indre mission og Thisted bykirke eller lignende, der sammen med Lemvig udgør kernen heri. ” og ” Vi har brug for at øve os i at være stolte af at høre Jesus til, og få et fælles projekt at arbejde sammen om.”

Bilag 3: Sammenskriv af udvalgte åbne svar fra udsnit af den brede befolkning

Har du nogle indtryk eller erfaringer med kirker/kirkelige fællesskaber, som gør, at du ikke har lyst til at deltage i deres aktiviteter? Hvilke

Størstedelen af respondenterne udtrykker at de gerne deltager i de kirkelige aktiviteter, men enkelte kommenterer følgende årsager, som holder dem væk fra at deltage:

- Manglende respekt for menigheden.
- Manglende respekt og accept af andre trosretninger.
- At præsten ikke er åben for forskellighed og de kirkefremmede.
- Mere liv i kirkerne og flere tidssvarende gudstjenester.
- Salmesang i for højt toneleje.

Vil du betragte det som en god ide, hvis kirker og kirkelige fællesskaber samarbejdede mere?

Der er en fælles enighed blandt respondenterne om, at det vil være en god ide, hvis kirker og kirkelige fællesskaber samarbejdede mere. Der er en kommentar om, at hvis der arbejdes med det psykiske ved mennesker, så kræver det, at der er erfarne mennesker til stede og ikke blot frivillige.

Hvis du skulle give et godt råd til kirkerne og kirkelige fællesskaber, hvad skulle det så være?

Her anbefales der dem, som ikke kommer i noget kirkeligt fællesskab, at kirkerne står sammen på tværs af skel, at de gør sig relevante for folk. Herunder ses der fire anbefalinger fra ikke kirkevante:

1. Sats på de unge. Selvfølgelig også de ældre og sådan, men jeg vil 1000 gange hellere til en koncert, som jeg kan bruge, og perspektivere til ting i mit eget liv. Og det ved jeg godt at man kan med alt i Biblen, men at finde en måde at fange os på er væsentligt.
2. Lyt! Spørg åbent! Tag almindelige menneskers tro alvorligt. I stedet for at nedsætte højtlærde kommissioner der skal arbejde på at konstruere teorier om hvad "folket vil have".
3. Stop med at være imod hinanden.
4. Moderniser jeres arrangementer, så yngre generationer også vil tilhøre kirken.

Derudover er der givet følgende råd:

- Mere synlighed, så man føler at kirken er åben for alle og ikke kun dem, som plejer at komme.
- Tal med folk i stedet for at tale ned til dem fra prædikestolen.

Bilag 4: Sammenskriv af udvalgte åbne svar fra præster og menighedsrådsformænd i folkekirker

Har du/menighedsrådet nogle forbehold i forhold til at indgå i samarbejde? Hvilke?

Ifølge præsterne er der en kommentar om at et eventuelt forbehold er, at sognet/menigheden ikke ønsker at samarbejde.

Fra menighedsrådsformændene er der kommentarer om at bevare kirkens selvstændighed. Desuden er der også mangel på tid og ressourcer til det, men hvis et eventuelt samarbejde skal indgås, skal det have en relevans for det område, kirken befinder sig på.

Er der nogle betingelser, der skal være opfyldt, for at du ønsker at gå ind i et samarbejde? Hvilke?

Fra præsterne er der en kommentar om, at det skal bygge på folkekirkens grundlag.

Fra menighedsrådsformændene er der kommentarer om følgende betingelser:

- At man er enige om hvordan og hvorledes tingene skal foregå i et samarbejde
- At man vil kirken og det medmenneskelige samarbejde og nærvær

Desuden er der en kommentar om, at diakonalt arbejde vil kunne åbne døre til mere samarbejde.

Er der nogle fordomme imellem kirker og kirkelige organisationer, som kan være en barriere for samarbejdet? Hvilke?

Fra præsterne er der en kommentar om at synet på homoseksuelle, fraskilte mv. kan være en barriere for et samarbejde.

Fra menighedsrådsformændene er der kommentarer om at synet på de forskellige trosretninger og baggrunde, kan være en barriere for et samarbejde.

Hvad kan man gøre for at fjerne disse fordomme?

Fra præsterne er der kommentarer om, at man må finde de positive modhistorier frem og nuancere fremfor at forenkle, og at tiden vil gøre noget ved dem.

Fra menighedsrådsformændene er der kommentarer om, at man skal forsøge med et møde, hvor man er åben og i dialog med hinanden.

Vil det være ønskeligt at have flere frivillige i kirken, der kan stå for forskellige aktiviteter eller opgaver?

Begge respondentgrupper har svaret at der altid er plads til flere hænder.

Er det ønskeligt, at der udøves en større missionsindsats i området? Hvordan?

Fra præsterne er der en kommentar om, at det er ønskeligt med en diakonal indsats – missionsindsats er et indspist ord. Der er brug for oplysning og fællesskab. En anden

kommenterer, at mennesker ikke har brug for at føle sig som objekter for en missions sag, men at det skal ske ved oplæring.

Halvdelen af menighedsrådsformændene synes, at det ønskeligt med en større missionsindsats, mens en anden halvdel udviser en mindre interesse for det. En kommenterer, at hvis det udøves, skal det ske igennem de forskellige organisationer, for i kirken skal der være respekt for at alle kan være der.

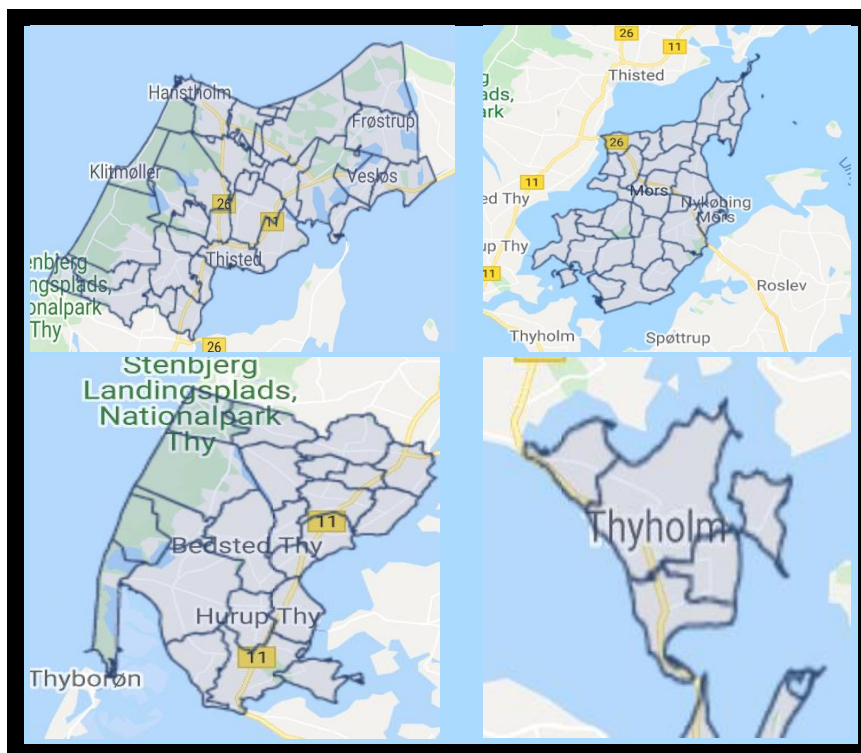
Kan du få øje på nogle uudnyttede ressourcer, som kunne inddrages i aktiviteter?

Én af præsterne kommenterer, at det ville være ønskeligt med en kirke- og kulturmedarbejder på provstiplan.

Fra menighedsrådsformændene nævnes følgende:

- Idrætsforeninger
- Kirkelige foredrag
- Frigørelse af menighedsrådene fra nogle opgaver, så der er mere tid til synliggørelse af kirken

Bilag 5: Overblik over kirkelige aktiviteter i området

Nedenfor præsenteres en sammenskrivning af kortlægning over alle kirkelige/kristelige tilbud på Mors og dele af Thy både i og udenfor folkekirken, det vil sige missionsforeninger, frikirker, frimenigheder m.m. Herunder er kristne friskoler og efterskoler også medtaget.

Aktiviteter på Mors

I Morsø provsti foregår der ud fra folkekirken både ældreklub, fællesangsaftner, foredrag, fyraftenssang, Børne Bongo, Babysalmesang, Sorggruppe, Meditationsgruppe, Teatersalgudstjeneste, Kirkehøjskole, Familiestøtte, Pilgrim Mors, Sogne udflugt, Salmestudie og Torsdagscafé.

Kirkerne i provstiet formår både at skabe tilbud til børnefamilier gennem, Børne Bongo, Familiestøtte og Babysalmesang. Til kirkegængere som søger sociale aktiviteter er der i Morsø provsti flere tilbud. Blandt andet Torsdagscafé, ældreklub, sogne udflugter og en pilgrimsvandring omkring Mors. Til dem som ønsker at fordybe sig, tilbyder folkekirkerne i provstiet både kirkehøjskole, meditationsgruppe og samlestudie. Der tilbydes og sangaktiviteter udover gudstjenesterne til dem, som ønsker det gennem, Teatersalgudstjeneste, fællesangsaftner og fyraftenssang.

Ved provstiet på Mors er der både Indre mission, KFUM og KFUK, samt to frimenigheder, der hører til grundtvigianerne og apostolsk kirke. Indre Mission tilbyder fællesskab ugentligt en aften i ugen.

Samt en Børneklub hver tirsdag. KFUM og KFUK tilbyder ugentligt spejder for børn i alderen (0.-9. klasse).

Frimenighederne tilbyder også aktiviteter ud fra deres kirker. Den grundtvigianske frimenighed tilbyder primært i vinterhalvåret aktiviteter, som foredrag, koncerter, filmaftener, babysalmesang, Ad Hoc kor og udflugter. Dertil kommer nørkleklub og litteraturklub på hverdagseftermiddage. Den apostolske frimenighed tilbyder udover ugentlig gudstjeneste, hver tirsdag aften fællesskab, sang, bøn og undervisning.

Aktiviteter i Sydthy

I Sydthy provsti foregår der ud fra folkekirken både Kirkehøjskole, familie gudstjenester, mulighed samvær med præsten, fyraftenssang, familie kor, hyggeaftner, Sorggruppe, Bøn i bevægelse og koncerter.

Rundt om i provstiet bliver der holdt Kirkehøjskole i tre af provstiets pastorater. Udover det bliver der holdt fyraftenssang i to pastorater. Af sociale aktiviteter bliver der tilbudt, Familiekor og Hyggeaftner. Af kirkerne i bliver der også tilbudt alternative kirkelige aktiviteter, som musikgudstjeneste og bøn i bevægelse.

Missionsforeninger tilbyder fællesskab ugentligt en aften i ugen. Samt en børne- og junior klub hver fredag. KFUM og KFUK tilbyder ugentligt, hver mandag spejder for børn i alderen (0.-4. klasse). Samt Fredagsarrangementer for familier, børn, unge og voksne en fredag i måneden. Udover det, to onsdage i måneden kl. 19.30, er der mulighed for fællesskab i KFUM og KFUK.

Aktiviteter i Thisted provsti

I Thisted provsti foregår der ud fra folkekirken både foredrag, koncerter, salmemarathon, Babysalmesang, Børne kor, Børne time, Sorggruppe, onsdags cafe, Sognets dagligstue, morgensang, Nørkleklub, Stikkecafe, Sogneformiddag, og Fortællertime med spisning. Kirkerne i provstiet formår både at skabe tilbud til børnefamilier gennem, Babysalmesang i 5 pastorater i provstiet. Der er også børnetime ud fra Thisted sogn, og et børnekor. Til kirkegængere som søger sociale aktiviteter er der i Thisted provsti er der flere tilbud. Bland andet Sognets dagligstue, onsdags cafe, Nørkleklub og en Sogneformiddag, som indebærer cafe og hygge. Til dem som ønsker at fordybe sig, tilbyder folkekirkerne i provstiet både foredrag og Fortællertime med spisning. Der tilbydes og sangaktiviteter udover gudstjenesterne til dem, som ønsker det gennem, salmemarathon, morgensang og sangaftener.

Ved provstiet i Thisted er der både Indre mission, KFUM og KFUK, samt tre frikirker og en valgmenighed. Frikirkerne hører henholdsvis til pinsekirken, evangelisk frikirke, samt en sidste der ikke udgiver sit bekendelsesgrundlag. Her tales der om Bibel & Missionscentret.

Indre Mission tilbyder fællesskab ugentligt en aften i ugen. Samt en Børneklub, Teen café og en ungdomsforening (IMU). KFUM og KFUK tilbyder også en ugentlig aktivitet for alle aldersgrupper

og så tilbyder de også samvær og spisning og debat 2 gange på en måned udover den ugentlige aktivitet.

Frimenighederne tilbyder også aktiviteter ud fra deres kirker. Valgmenighedens program kobler sig op på Indre missions program.

Aktiviteter på Thyholm

I Thyholm provsti foregår der ud fra folkekirken både Babysalmesang, Café-eftermiddag, Koncerter, Sorggruppe, Filmstudiekreds, kirkehøjskole, Strikkecafe, Sogne udflugt, Søndagstræf. Kirkerne i provstiet har samlet hele provstiets tilbud. Her formår de at række ud til alle generationer. De har også tilknytning til organisationerne KFUM og KFUK og Indre Mission. De skaber til tilbud til børnefamilier gennem Babysalmesang og en ungdomsklub. Til kirkegængere som søger sociale aktiviteter er der på Thyholm provsti flere tilbud. Bland andet Café-eftermiddag og Strikkecafe. Til dem som ønsker at fordybe sig, tilbyder folkekirkerne i provstiet både kirkehøjskole og filmstudiekreds. Der tilbydes og sangaktiviteter udover gudstjenesterne til dem, som ønsker det gennem koncerter den sidste mandag i hver måned. Ud fra folkekirken er der også en soldatervennekreds.

Ved provstiet på Thyholm er der både Indre mission, KFUM og KFUK. Indre Mission tilbyder fællesskab ugentligt en aften i ugen. KFUM og KFUK har en lokalforening, ofte tilbyder aktiviteter for familier og børn. Under KFUM og KFUK er der også en FDF-spejder forening.